

2026-05-30 Zomaar een zaterdag bij HDS

'Er is een tijd van komen en een tijd van gaan'. Ik moest aan dit spreekwoord denken toen ik een tijdje geleden te horen kreeg dat Laurens en Benno aan het einde van dit seizoen hun voetbalschoenen voorgoed aan de wilgen hangen. Op zaterdag 20 juni gaat het gebeuren, we nemen dan als HDS afscheid van deze 2 markante spelers.

Ik weet niet beter dan dat Benno en Laurens in het eerste hebben gestaan. Voor mijn gevoel hebben ze nooit in de jeugd gespeeld. Ook weet ik niet beter dan dat ze altijd in de verdediging stonden. En van Benno weet ik dat hij af en toe als een Griekse halfgod met of zonder bal langs de lijn naar voren stormde en zich niet veel later met dezelfde snelheid weer terugtrok.

Wat ik ook weet is dat Laurens de boel achterin meestal goed op slot wist te houden. En ook dat hij als een ware veldheer de aanval van de tegenpartij tijdig wist te onderbreken en dat ook deed, meestal vergeten we dat, om zijn keeper te beschermen. Ik denk dat een bedankje hiervoor van Gerwin, Olivier en Johan, aan Laurens op zijn plaats is.

Tot zover wat ik weet over het spel van Laurens en Benno, verder kom ik in mijn analyse niet. Als je meer wilt weten, meld je dan aan voor het spreekuur van Jan en Dick of vraag het aan mensen langs de lijn want 'de wijsheid achter het hek' is oneindig.

Ik had nog niet eerder nagedacht over de consequenties van het vertrek van Laurens en Benno. Wim wel. Als oud-HDS-er denkt hij vaak verder dan de punten van zijn voetbalschoenen ooit lang waren. Zo vertrouwde hij me toe dat "Als die twee vertrekken hebben we wel een gat achterin". Niet dat ik ervan schrok maar "een gat achterin" is natuurlijk niet niks. Daarover doorpratend reikte Wim zelf de juiste denk- en oplossingsrichting aan toen hij zei "Het is te hopen dat er in de jeugd jongens rondlopen die we achterin goed kunnen gebruiken".

Die keren dat ik de JO19-1 heb zien spelen, was ik vaak enthousiast over het spel. Of mijn enthousiasme een perspectief biedt voor het “gat achterin” zal de tijd leren. Wim en ik hopen in elk geval van wel.

Terug naar Laurens en Benno. Als ik iets over ze mag zeggen dan schiet me als eerste te binnen dat het jongens van de club zijn, ze zijn HDS jarenlang trouw gebleven. Het zijn ook heel aardige gozers die hebben laten zien dat je met ambitie en inzet een heel eind kunt komen, niet alleen in het dagelijks leven ook in de sport. Het staat voor mij vast dat ze dit van huis uit hebben meegekregen.

Ik heb ook de indruk van ze overgehouden dat ze in zekere zin trots waren op hun geleverde prestaties. Maar tegelijkertijd zag ik dat ze daarmee niet te koop liepen of anders gezegd, ik heb ze niet naast hun voetbalschoenen zien lopen. Een vorm van bescheidenheid sierde hen.

Ik sluit af met een Laurens-wijsheid die ik zelf heb verzonnen. “Goed genoeg komt pas als het beste niet is gelukt. Een zeven is weliswaar goed maar een 8 of 9 is beter”.

Bij een tijd van gaan, geven mensen ook vaak een advies. Ik doe dat nu niet omdat ik niet weet of mijn advies passend is. Ik kan nu bijvoorbeeld wel zeggen koop voor de dinsdag- en donderdagavonden een leuk bankje voor buiten om te genieten van de mooie zomeravonden, maar dat bankje staat er al.

Of koop een puzzel want Gerard verzekerde mij ooit dat puzzelen voorkomt dat je te diep gaat nadenken, piekeren of peinzen. Gerard had daarmee zoveel ervaring dat hij, als hij de achterkant van een puzzelstukje zag, zonder na te denken precies wist waar het in de puzzel moest liggen. Leuk verhaal maar ik weet niet of Laurens en Benno van puzzelen houden.

Tot slot. Zonder op de stoel van Jeroen te gaan zitten, bedank ik als aandachtig toeschouwer en ook namens Wim en Teus, Laurens en Benno voor hun inzet voor de club en wens ik hen veel goeds toe voor hun verdere leven.

Klaas van Eldik